

tednov pred vsimi Sveti smo srečno na svoj namenjeni kraj prišli. Zadnje tri dni svojega potovanja nismo vidili nobenega hriba, — vse ravno, — sami travniki in trava do kolena, kar so oči dale. Tukaj je tudi veliko ravnega. Pri robéh so gojzde debelega lesa. Divjine je veliko. Zajcov, divjih kokoš in rac je vse polno. Vsak dan imamo nekaj od divjine, tako, da nam nikoli mesa ne manjka, in nam je, hvala Bogu, prav dobro. Zemlje obdelovavne imamo toliko, da se od enega kraja do drugega ne vidi. Nekaj so spomladi zorali in vsejali, in pridelali smo okoli sedem sto mernikov krompirja, pet košev repe, tri koše korenja, nekaj kolarab, sedemdeset mernikov ovsa, šestdeset mernikov pšenice. Imamo eno prav veliko kravo in enega konja. Kupili pa bomo še en par volov, da bom lahko orali. Zdaj imamo že nekaj, pa bi še več napravili, če bi nam kerme ne manjkalo, zato ker smo pozno sem prišli in si je napraviti nismo mogli. Zdaj bomo samo hiše delali. Naš gospod imajo že dve hiši narejene, pa nam od tam enmalo preč naj bolj dopade. Tudi cerkev delajo zdaj tukaj, — in sčasoma bi se znalo tukaj celo mesto napraviti. Ljudje zmiraj še sem gredó. Lansko leto jih ni bilo še veliko, letos pa jih je že veliko več. — Tukaj nam je zdaj zelo dobro, in smo prav veseli, da smo sem prišli; samo zavoljo cerkve nam je enmalo dolgočasno. Tukaj ni vsako nedeljo sv. maše, zato ker morajo naš gospod deleč deleč okoli iti in duhovske službe oskerbovati. V vsakem kraju je eno nedeljo sv. maša, in tako nimamo vsako nedeljo in praznik priložnosti pri sv. maši biti. — Gospod so nas zelo veseli, da smo sem prišli, zato, ker je toliko dela in pa delavcov malo. Ženske so tukaj tako zelo obrajtane, da se ji mora polni voz ogniti. Ko bi jo pa kdo kaj udaril, je dolgo zapert; tudi mož ne smé svoje žene strahovati. Tukaj nobeden nobenemu nič ne vzame, in so vsi med sabo zelo prijazni. — Če bi kdo imel korajžo sem priti, mu jez odkritosrečno povem, da je tukaj zelo dobro. Zemlje je veliko in je tudi tako dobra, da ni treba drugega kot orati in sejati; — ni treba nič povleči, in krompirja nič okopovati nič osipovati, in vendar tako debel zraste, kakor periša. Za vse je tukaj grozno dobro. Toda vse to se mora terdo zaslužiti. Prav groza me obide, ko se spomnim, kaj smo mogli na potu vse prestati in preterpeti. — Ko bi kdo sem šel, mu ni treba drugega sabo kot denarja. — Oblačilo in vse take reči so tukaj boljši kup kakor pri vas. — Ne vzemite mi za zlo, da vam nisem koj nazaj pisala, ker smo imeli veliko veliko dela na polji in povsod. Zdaj pa smo že precej podelali. — Še enkrat vas vse lepo pozdravim in se vam priporočim v molitev, in ostanem vaša zvesta prijateljica

Polona Noč s./r.

Pri sv. Jožefu v Ameriki 7. listopada 1855.

Novičar iz raznih krajev.

Lansko leto odloženo posvetovanje zavolj vpeljanja edinega merila kovanega denarja (Münzkonferenz) v našem cesarstvu in na Nemškem se bo te dni spet iznova na Dunaji začelo. — Novo osnovana upnica (Creditanstalt) za kupčijstvo in obertnijstvo se že pripravlja po družnice napraviti v poglavitnih mestih večjih dežel našega cesarstva; naj prva podružnica se bo začela v Pragi. — Vodstvo cesarskih rudnikov je oglasilo za ta mesec ceno svinca po 16 fl. 10 kr. do 18 fl. 40 kr., kotlovine (bakra) v plošah po 72 fl., vlite kotlovine po 71 fl., živega srebra po 117 fl. cent. — V našem cesarstvu je sedaj 2668 pošt. — Ali bo rusovski car zaverigel ali pa dobrovoljno sprejel ponudbe, ki jih je konec preteklega leta avstrijski poslanec grof Esterhazy v Petrograd nesel, še zmiraj ugibujejo vsi časniki, vsak po svojem. In res je odgovor cara Aleksandra za vseh svet sila važen; ni tedaj čuda, da vse drugo je sedaj manj važno. Povsod je jelo upanje na mirno spravo poslednje dni zelo pešati, ker govor cesarja Napoleona, poln vojskega duha, ob pri-

hodu francoskih gard iz Krima, od ene strani, — od druge pa izvolitev kneza Menšikova vnovič za tako visoko službo, sta zelo potrerla upanje, da bode kmali konec vojske. 18. dan tega mesca je nek zadnji čas, da se bo gotovo vedilo: kako in kaj; govori se namreč, da knez Esterhazy pričakuje do 8. t. m. odgovora, in če ga do tega časa ne dobi, ima čakati potem še 10 dni — to je, do 18. januarja. — Sliši se, da se naša in pruska vlada spet bolj bližata ena drugi, in da na sv. treh kraljev dan je prišel adjutant našega cesarja v Berlin s poslanstvom na vse nemške vladarje; kakošne poročila nese seboj, se vé da še ni znano; da pa naša vlada iskreno želi miru, je gotovo. — Iz Carigrada se piše, da zbor ministrov sultanovih 21. dec. je Omer-paša krivega spoznal, da je terdnjava Kars padla, in ker se je v Sukum-Kale vernil, opustivši obsedo Kuttais-a, je nek v tem zboru sklenjeno bilo, Omer-pašu vzeti višje poveljstvo anatoljske armade in ga izročiti drugemu generalu, njega pa v Erzerum poslati. Koliko je gotovega na tem, bo razodel prihodnji čas. — General Muraviev je v znamenje zmage poslal svojemu caru v Petrograd ključe in zastavo (bandero) zajete terdnjave karške, zraven pa še 12 družih zastav vjetih turških polkov (regimentov). — Angleške armade v Krimu se je spet kolera prijel, pa dosihmal še ne prehudo. — Iz Poljskega se slišijo žalostne reči; nadloge zavolj slabe letine in goveje kuge pa so sedaj še huje kakor vse drugo; v več krajih te dežele je komaj 10 govéd od 100 pri življenju ostalo; v enem samem kraju na meji Poljskega so od blizu 800 krav le še 3 žive; rusovska vlada dela kar more, da bi se zaterla strašna kuga, — al zatročena kužnina sega po zraku in družih potih čedalje huje naprej. — Da si francoska in napolitanska vlada niste dobre, so diplomati z začudenjem slišali na novega leta dan, ko je cesar Napoleon napolitanskemu poslancu té-le besede rekel: „Zlo mi je žal, da si francoska in napolitanska vlada niste več tako prijazne kakor nekdanj“. — Časnik „Cattolico“ piše, da vse nato kaže, da se bo sardinska vlada s sv. očetom papežem spet bolj sprijaznila. — V poslednjem pismu, ki ga je avstrijski misijonar gosp. Anton Ueberbacher iz Gondokore v srednji Afriki pisal, se bere, da okoli Gondokore je tako prijetno, da zunaj Salburga nobeni kraj gosp. misijonarju tako ne dopada kakor ta. — Od velike repate zvezde, ki se letos pričakuje, piše imeniten zvezdogled, da ni gotovo, da pride letos; znabiti da pride, ali pa še le do leta 1860. — Pretekli mesec je bil mraz tako hud, kakor je malo katero leto mesca decembra; od leta 1775, kar so vremski zapisniki znani, je le trikrat, to je, v letih 1788, 1829 in 1840 mesca decembra bolj zmerzovalo kakor 1855; v letih 1798, 1808, 1812 in 1844 je bil december tudi zelo merzel, pa vendar ne tako kakor lanski. Sedaj pa je nenavadno južno vreme nastopilo; pa tudi v zgorej imenovanih 7 letih je le 4 leta mesec januar (prosenc) merzleji bil kakor po navadi; 3 leta pa je bil gorkeji kakor je navadno januar. Maloktero leto je tudi po svetu toliko ljudi zmerznilo kot jih je pretekli mesec; tudi je bilo v nekterih deželah malokdaj toliko volkov, in sicer v velicij trumah, viditi kakor uni mesec.

Stan kursa na Dunaji 7. januarja 1856.

Obligacije	5 %	73 ⁸ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	68 ¹ / ₄ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	64 ¹ / ₂ %	Windisgrac. „ „	20 „ 23 ¹ / ₂ %
dolga	4 %	58 ³ / ₄ %	Waldstein. „ „	20 „ 24 ³ / ₄ %
	3 %	44 ¹ / ₂ %	Keglevičeve „ „	10 „ 10 ³ / ₄ %
	2 ¹ / ₂ %	36 ¹ / ₂ %	Cesarski cekini.	5 fl. 10
Oblig. 5 % od leta 1851	B 81	„	Napoleonondor (20 frankov)	8 fl. 38
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	68 ³ / ₄ %	„	Suverendor	15 fl. —
Zajem od leta 1834 . . .	225	„	Ruski imperial	8 fl. 52
„ „ 1839 . . .	123 ¹ / ₂ %	„	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 6
„ z loterijo od leta 1854	94 ¹ / ₄ %	„	Angleški suverendor . .	10 fl. 51
„ národní od leta 1854	77	„	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 10 ¹ / ₄ fl.	